

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.III.38.358/2019/10.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes neve ...

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve ...

Az alperes képviselője: ...

A per tárgya: ügyvédi kamarai ügyben indult jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezési kérelem száma: 19.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2019. október 7-én hozott 28.K.700.219/2019/18. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 28.K.700.219/2019/18. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 40.000.- (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a Sz. és Társai Ügyvédi Iroda (a továbbiakban: Ügyvédi Iroda) tagja, egyben irodavezető ügyvédje. A felperessel szemben összesen 12 alkalommal került kiszabásra fegyelmi eljárás eredményeként jogerősen pénzbírság 100.000 - 450.000 forint közötti összegekben. További egy alkalommal a felperest jogerősen megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta a fegyelmi bizottság. A B. Ü. K. F. T. (a továbbiakban: elsőfokú szerv) a 2016. május 11-én hozott 2016.F.117/4. számú határozatában a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, mely büntetés végrehajtását három évre felfüggesztette. A M.Ü. K. F. F. T. a 2016. december 19-én kelt FF/056/2016. számú határozatában a fenti elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozattal szemben

előterjesztett keresetlevelet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 20.K.30.837/2017/2. számú végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította.

- [2] Az Ügyvédi Iroda és a H. Kft. (a továbbiakban: Kft.) képviseletében K. G. ügyvezető (a továbbiakban: panaszos) 2016. január 25-én megbízási szerződést kötöttek, amelyben az Ügyvédi Iroda kötelezettséget vállalt a panaszos devizaalapú hitelével kapcsolatos elszámolási ügyben a Kft. képviseletére a B. A. Zrt.-vel szemben. A felperes 2016. február 2-án levelet intézett a M. B. Zrt. felé, majd 2016. augusztus 31-én a B. A. Zrt.-nek. Utóbbi társaság a felperest arról tájékoztatta, hogy eredeti meghatalmazás hiányában a megkeresést nem áll módjában elfogadni. A felperes ezt követően a B. A. Zrt. felé ismét megkeresést küldött, amelyre az 2016. szeptember 22-én válaszolt. Erről az Ügyvédi Iroda 2016. november 16. napján az iratok átadásával tájékoztatta a panaszost. 2016. december 7-én a panaszos a megbízási szerződést felmondta, egyúttal kérte az átadott iratok visszaadását, illetőleg a megfizetett megbízási díj és sikerdíj előleg visszautalását. A megbízási szerződés a 2017. június 6-án létrejött okirattal szűnt meg, ez alapján a felek elszámoltak egymással.
- [3] A panaszos 2017. március 5-én panaszbeadványt nyújtott be. Az elsőfokú szerv a 2017. március 24-én kelt levelében értesítette a felperest az előzetes vizsgálat elrendeléséről, valamint felhívta, hogy nyilatkozatát, bizonyítékait és az ügyben keletkezett iratokat 8 napon belül küldje meg azzal, hogy ennek elmaradása fegyelmi vétségnek minősül. Az értesítés címzettje a Sz. és Társai Ügyvédi Iroda, volt, azt a meghatalmazott 2017. április 6-án átvette. A felperes a felhívásra nyilatkozatot nem terjesztett elő, az elsőfokú szerv elnöke a fegyelmi eljárást 2017. június 2-án elrendelte, abban 2017. október 2-án tárgyalást tartott, amelyen a felperes nem jelent meg. A felperes 2017. szeptember 22-én észrevételt nyújtott be, ebben fegyelmi felelősségét nem ismerte el.
- [4] Az elsőfokú hatóság a 2017. október 2-án kelt fegyelmi határozatában megállapította, hogy a felperes két rendbeli, ebből egy rendbeli folytatólagosan megvalósított, szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 300.000.- forint fegyelmi büntetéssel sújtotta. Megállapította, hogy a 2016.F.117. számú fegyelmi eljárásban kiszabott három évre felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést a jelen határozat jogerőre emelkedésével egyidejűleg végre kell hajtani. A fentiek mellett az elsőfokú szerv az Ügyvédi Iroda ügyvédjelöltjét, K. N. (a továbbiakban: ügyvédjelölt) 100.000.- forint fegyelmi büntetéssel, míg az Ügyvédi Iroda alkalmazott ügyvédjét, K. J. (a továbbiakban: alkalmazott ügyvéd) megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta.
- [5] Az indokolás szerint a fegyelmi felelősség megállapítható volt a megbízás teljesítésének elmulasztása kapcsán, tekintettel arra, hogy a felperes a megbízásnak nem tett eleget maradéktalanul, majd a teljesítés előtt megszűnt megbízással kapcsolatban a megbízó felé nem számolt el, a letétbe átvett összeget pedig nem fizette vissza csak a fegyelmi eljárás megindulását követően, akkor sem teljes körűen. A fentieket meghaladóan a felperes a vizsgálati eljárásban az iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget felhívás ellenére sem, csak a fegyelmi eljárásban, és ott sem teljes körűen. Ezzel megszegte a 8/1999. (III.12.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 14/2. pontjában írtakat és ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Fegyelmi büntetésként pénzbírságot alkalmazott, ebben a körben enyhítő körülményként értékelte, hogy a felperes az átvett összegek egy részét visszafizette, a panaszosnak az iratokat visszaadta. Súlyosító körülményként rögzítette a felperes fegyelmi előéletét. Kifejtette, hogy az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 40. § (2) bekezdésére figyelemmel, mivel az eljárás tárgyát képező fegyelmi vétség elkövetési ideje 2016. január 25. - 2017. június 6-a közötti időre esett, ami próbaidő alatti elkövetésnek minősül, így az ügyvédi kamarából való kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását el kellett rendelni a 2016.F.117. számú határozatra tekintettel.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró felperes a 2019. február 22-én hozott FF/130/2017.I. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta és megállapította, hogy a 2016.F.117. számú fegyelmi eljárásban kiszabott három évre felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést a jelen határozat jogerőre emelkedésével egyidejűleg végre kell hajtani.

- [7] Az indokolásban rögzítésre került, hogy az alkalmazott ügyvéd és az ügyvédjelölt önálló munkavégzésre kizárólag a felperes utasításai szerint voltak jogosultak. Egyikőjük sem képviselhette az Ügyvédi Irodát önállóan, aláírási joggal nem rendelkeztek, az Ügyvédi Iroda jegyzésére a felperes volt jogosult. A felperes meghatalmazta az ügyvédjelöltet arra, hogy az Ügyvédi Iroda részére érkezett postai küldeményeket átvegye amikor az ügyvédjelölt a felperes részére érkezett postai küldeményt meghatalmazottként átvette, az átvételhez kapcsolódó joghatások közvetlenül a felperest jogosították és kötelezték. A fegyelmi eljárásnak nem tárgya a felperes és az ügyvédjelöltje közötti meghatalmazás teljesítésének vizsgálata. A felperes sem az alkalmazott ügyvéd, sem az ügyvédjelölt vonatkozásában munkáltatói kötelezettségeinek nem tett eleget, ezzel függött össze, hogy a vizsgálati eljárásban az iratcsatolási kötelezettségét határidőben nem teljesítette.
- [8] Megállapítást nyert, hogy az Ügyvédi Iroda érdemben egy levelet küldött el a panaszos ügyében és az arra érkezett válaszlevélről a panaszost csupán két hónappal később értesítették. Ebből következik, hogy a felperes tájékoztatási kötelezettségének határidőben nem tett eleget.
- [9] A megbízás felmondását követően haladéktalanul intézkedni kellett volna a felperesnek az elszámolás megkezdéséről és ki kellett volna adnia részére az iratait. Ezen kötelezettségének a felperes késedelmesen, a panasz előterjesztését követően tett eleget.
- [10] A fentiekre tekintettel az elsőfokú szerv alappal vont következtetést a felperes fegyelmi felelősségére. Az alperes enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a felperes kötelezettségeinek - megkésve ugyan - részben eleget tett, a panaszosnak a megbízási jogviszony hiányos teljesítéséből kára nem származott. Súlyosító körülményként értékelte a felperes fegyelmi előéletét, tovább azt a körülményt, hogy magatartása alkalmas volt az ügyvédi hivatásrend megítélésének csorbítására. A 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: Szabályzat) 26.5. pontjának előírása szerint az alperes a fegyelmi vétség megítéléséig további súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes a fegyelmi vétséget a korábban kiszabott fegyelmi büntetés hatálya alatt követte el, továbbá korábban már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták el.
- [11] A felperes érvelésével szemben a megbízó felé fennállt iratkiadási és elszámolási kötelezettségét a felperes folytatólagosnak minősülő magatartással sértette meg, míg a kamara felé fennállt iratcsatolási kötelezettségét a felfüggesztés hatálya alatt nem teljesítette.
- [12] Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 111. § (2) bekezdését alkalmazva - mivel az ügyvédi fegyelmi vétséget megalapozó magatartások részben a felfüggesztés idejére estek - megalapozott volt az elsőfokú döntés, amely a felperessel szemben a korábbi fegyelmi eljárásban kiszabott három évre felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását rendelte el.

A kereseti kérelem

- [13] Az alperes határozatával szemben a felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő.

Az elsőfokú ítélet

- [14] A törvényszék ítéletében a keresetet elutasította. Kiemelte, hogy a felperes keresetében nem támadta a panaszos tekintetében megállapított megbízás teljesítésének elmulasztását, keresete kizárólag az ÜESZ 14/2. pontjában foglalt iratcsatolási kötelezettség miatt megállapított fegyelmi vétség körében tett megállapításra irányult, amelynek keretében sérelmezte a kizárás végrehajtásának elrendelését és a részére történt kézbesítés szabálytalanságát.

- [15] A felek által nem vitatottan a felfüggesztett kizárás végrehajtása az Üttv. 111. § (2) bekezdésére alapítottan elrendelhető, ebben a körben a fegyelmi tanács mérlegelési jogkörében járt el, a mérlegelés szempontjait a jogalkotó nem határozta meg. A bíróság kifejtette, hogy az alperes nem követett el jogszabálysértést akkor, amikor a Szabályzat 26.5. pontjában foglalt szempontokat értékelte. A két megjelölt mérlegelési szempont közül a felperes nem támadta azt a megállapítást, hogy öt már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták el.
- [16] A felperes által sérelmezett fegyelmi vétség elkövetési ideje körében kiemelendő, hogy a megbízási jogviszonyt a panaszos 2016. decemberében mondta fel, de a megbízás megszűnéséről a felek csak 2017. június 6-án írtak alá okiratot, ezen a napon számoltak el és a felperes ekkor adta vissza a panaszos iratait. Így a fegyelmi vétség eddig a napig folyamatosan fennállt. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a terhére rótt fegyelmi vétség elkövetési ideje nem esett a felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés idejére.
- [17] Az elsőfokú szerv által küldött felszólítások kézbesítésének szabályossága vonatkozásában a bíróság kifejtette, hogy a felperes részére megküldött értesítést és iratcsatolásra történő felhívást tartalmazó postai küldeményen az Ügyvédi Iroda neve mellett a felperes mint ügyvéd neve is feltüntetésre került. Azt a felperes által sem vitatottan az átvételre meghatalmazással rendelkező személy vette át. Az, hogy az Ügyvédi Iroda belső munkamegosztása szerint az iratot átvevő ügyvédjelölt azt nem adta át a felperesnek nem értékelhető, mert ez a felperes és az ügyvédjelölt közötti jogvita tárgya.
- [18] Nincs olyan előírás, hogy a fegyelmi eljárások esetében kötelező lenne annak meghatározása, hogy a küldeményt csak a címzett kezeihez lehet kézbesíteni. Más eljárásban hozott alperesi határozatokban kifejtettek a bíróságot nem kötik.
- [19] A fegyelmi eljárás során tett azon felperesi nyilatkozat, hogy az értesítést nem kapta kézhez, nem tekinthető kézbesítési kifogásnak, ilyen tartalmú iratot a felperes nem nyújtott be. A felperes fellebbezésében úgy nyilatkozott, hogy az ügyvédjelölt által írt észrevételben foglaltakat fenntartja, így az álképviselői eljárásra történő hivatkozása alaptalan volt.
- [20] A törvényszék a felperes tanúbizonysítási indítványait mellőzte, véleménye szerint szükségtelen az ügyvédjelölt és az egyik ügyviteli alkalmazott tanúkénti meghallgatása a kézbesítés szabályosságára, szabálytalanságára vonatkozóan, mivel a korábban kifejtetteknek megfelelően az Ügyvédi Iroda belső működési anomáliái nem relevánsak.

A fellebbezés és ellenkérelem

- [21] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és az első- és másodfokú fegyelmi határozatok megsemmisítése és az elsőfokú fegyelmi tanács új eljárásra utasítása iránt. Másodlagosan kérte a felperes a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését.
- [22] A megbízási szerződés megszűnéséhez kapcsolódó elszámolás és az iratok átadásának késedelmessége vonatkozásában a felperes előadta, hogy a felmondásról nem tudott, ezt az ügyvédjelölt is megerősítette. Az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezésének 2. és 5. pontja között - a bíróság érvelésével szemben - ellentmondás nem áll fenn. Az elszámolás kapcsán nincs olyan jogszabályi határidő, amelyet megsértett volna, így a fegyelmi felelősségének jogalapja hiányzik. A tudomásszerzést követően az elszámolásról és az iratok átadásáról a felperes azonnal intézkedett. Ebben a körben az alperesi határozat nem felel meg az Üttv. 109. § (1) bekezdésének, továbbá a Szabályzat 27.6. pontja b), d), e) és h) alpontjainak. Az ehhez kapcsolódó indokolási kötelezettség megsértése okán az ítélet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésébe ütközik. A bíróság azzal a megállapításával, hogy a felperesnek - ha nem tudott a megbízás megszűnéséről - el kellett volna járnia az ügyben, túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezzel megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdését, és 89. § (1) bekezdés b) pontját.

- [23] Az iratcsatolási kötelezettség késedelmesen teljesítése tekintetében az ÜESZ 14/2. pontjában foglalt fegyelmi vétség nem állapítható meg, mert egyrészt az elsőfokú szerv nem a felperesnek címezte jognyilatkozatait, másrészt azokat nem a felperes képviselőjére jogosult személy vette át, harmadrészt nem tisztázott, hogy az elsőfokú szerv nyilatkozatai mikor hatályosultak. Továbbá az elsőfokú szerv nem döntött a felperes kézbesítési kifogása tekintetében, összességében nem állapítható meg, hogy a felperes önhibájából nem tett eleget iratcsatolási kötelezettségének. Az alperes megsértette a Szabályzat 27.6.f. alpontját, mert nem indokolta, miért mellőzte a felperesnek azon bizonyítási indítványát, hogy a levelek részére nem kerültek átadásra. Az ítélet a fentiekhez kapcsolódóan az indokolási kötelezettség megsértése okán sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését és a Kp. 3. § (3) bekezdését.
- [24] A felperes szerint az elsőfokú ítélettel ellentétben a kizárás végrehajtása elrendelése körében mérlegelés nem történt. Az elsőfokú szerv az Ütv. 40. § (2) bekezdése alapján rendelte el a felfüggesztett kizárás végrehajtását. Ez a jogszabályhely kógens jellegű, nem ad mérlegelési lehetőséget. Ugyanakkor az alperes már az Üttv. 111. § (2) bekezdése szerint volt köteles volt eljárni, ez a jogszabályhely pedig a kizárás végrehajtása tekintetében mérlegelést biztosít a fegyelmi tanács számára. Az alperes határozata ebben a körben annyit rögzített, hogy az elsőfokú döntést megalapozottnak találta, mérlegelési szempontokat és indokolást az alperesi határozat a kizárás végrehajtásának elrendelése kapcsán nem tartalmazott, ami sérti az Üttv. 111. § (2) bekezdését. Az alperesi határozat a fentieket meghaladóan a kizárás tekintetében nem tartalmazta a Szabályzat 27.6. b), d), e) és h) alpontokban meghatározott tartalmi elemeket.
- [25] A felperes másodlagosan vitatta, hogy a felfüggesztés alatt elkövetett esetleges fegyelmi felelősségre vonást alapozó cselekmények olyan tárgyi súlyúak lennének, amelyek indokolják a pénzbírság kiszabása mellett a kizárás végrehajtásának elrendelését is. Az alperesnek alkalmaznia kellett volna az Üttv. 109. § (1) bekezdésében írt mérlegelési szempontokat, ezt azonban nem tette meg.
- [26] Az elsőfokú ítélet a kizárás végrehajtása vonatkozásában sértette a Kp. 89. § (1), 85. § (5) és 92. § (2) bekezdéseit, továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdését.
- [27] Az alperes határozata a mérlegelés körében hiányos, az Üttv. 109. § (6) bekezdése szerinti rendelkezést nem tartalmazza, így végrehajthatatlan.
- [28] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását indítványozta.
- [29] A felperes Kf/6. szám alatt benyújtott nyilatkozatában tartalma szerint fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A fellebbezés alaptalan.
- [31] A Kp. 108. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [32] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból mindenben helytálló jogi következtetéseket vont le. A fellebbviteli bíróság a támadott ítéletben foglaltakkal egyetért, a fellebbezést elbírálvá az alábbiakat fejt ki.
- [33] A Kp. 85. (1) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.
- [34] A fellebbezési bíróság megítélése szerint a törvényszék a Kp. 85. § (1) bekezdését helyesen alkalmazva állapította meg, hogy a felperes keresetében nem támadta a panaszos tekintetében megállapított megbízás teljesítésének elmulasztásához kapcsolódó alperesi határozati érvelést. A Kúria emellett rögzíti, hogy a felperes keresetében nem állította az Üttv. 109. § (6) bekezdésének sérelmét, ezért az elsőfokú ítélet erre vonatkozó indokolást nem tartalmaz.

- [35] A felperes fellebbezésében vitatta a panaszossal való elszámolására vonatkozó alperesi megállapításokat, egyben állította, hogy az alperes határozata sérti az Üttv. 109. § (6) bekezdését, amely meghatározza a kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb és leghosszabb időtartamát.
- [36] A fellebbezési bíróság rámutat, a fellebbezés előző pontban megjelölt tartalmi elemei érdemben nem elbírálhatók, mert azokra a felperes keresetében nem hivatkozott, ezért már az elsőfokú eljárás tárgyát sem képezhették.
- [37] A panaszossal fennálló megbízási jogviszonyt az elsőfokú ítélet kizárólag abban a körben érintette, hogy az erre vonatkozóan a felperes terhére rótt fegyelmi vétség elkövetési ideje a felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés idejére esett, avagy nem. Az e vonatkozásban tett ítéleti megállapítást - elsőfokú ítélet 7. oldal ötödik bekezdés - a felperes fellebbezésében nem vitatta. Ugyanakkor a korábban leírtaknak megfelelően a megbízási jogviszonnyal érintett fegyelmi vétség nem képezte a per tárgyát, így a jelen ítélet 22. pontjában megjelölt jogszabályhelyeket és a Szabályzat ott írt pontjait az ítélet nem sértheti.
- [38] A fegyelmi eljárás során történő iratcsatolás késedelmes teljesítése tekintetében a Kúria elsődlegesen hangsúlyozza, hogy az előzetes vizsgálat elrendelését, valamint nyilatkozatra és iratcsatolásra felhívást tartalmazó iratot az elsőfokú szerv postai küldeményben oly módon küldte meg, hogy annak címzettje a Sz. és Társai Ügyvédi Iroda, ...volt, így miután az Ügyvédi Iroda mellett a felperes neve is szerepelt a címzésben, ezért az szabályszerűen kiadottnak minősül. A postai küldeményt az ügyvédjelölt vette át, aki az Ügyvédi Iroda szabályai szerint jogosult volt annak átvételére. A fellebbezési bíróság osztja az elsőfokú bíróság és az alperes azon okfejtését, hogy az Ügyvédi Iroda belső iratkezelési szabályzat alapján köteles eljárni, a Kamara pedig nem vizsgálhatja, hogy az önmagát meghatalmazottként megjelölő személy tényleges meghatalmazása fennáll-e a postai küldemény átvételére. E mellett a felperes, mint irodavezető ügyvéd köteles megszervezni az Ügyvédi Iroda munkáját, a belső munkamegosztás kérdése, a felperes és az ügyvédjelölt közötti jogviszony nem tárgya a fegyelmi eljárásnak. A szabályos kézbesítésre figyelemmel a postai küldeményben szereplő értesítés és felhívás az ügyvédjelölt, mint meghatalmazott általi átvétellel hatályosult.
- [39] A felperes a fegyelmi eljárás során tett észrevételében és a fellebbezésében kézbesítési kifogást nem terjesztett elő, így nem foghat helyt az az érvelése, hogy az első- és másodfokú fegyelmi tanács nem döntött a kézbesítési kifogásáról. A Kúria egyetért az ítéletben írtakkal abban is, hogy a felperestől, mint ügyvédtől elvárható, hogy amennyiben kézbesítési kifogással kíván élni, akkor arra vonatkozóan határozott kérelmet és indokolást kell előterjesztenie.
- [40] A törvényszék jogszabálysértéstől mentesen mellőzte az ügyvédjelölt és az egyik ügyviteli alkalmazott tanúkénti meghallgatására irányuló felperesi bizonyítási indítvány teljesítését, mert az Ügyvédi Iroda belső működési anomáliái a jogvita megítélése során nem relevánsak.
- [41] A bizonyítási indítványok mellőzését a törvényszék a felperes előadásával szemben megindokolta, így nem sértette a meg a Pp. 346. § (5) bekezdését és a Kp. 3. § (3) bekezdését.
- [42] Az Üttv. 46. pontja tartalmazza a fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket a 111.§-ban. A 111.§ (2) bekezdése alapján a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztése idején elkövetett újabb fegyelmi vétség miatt nincs helye felfüggesztett fegyelmi büntetés alkalmazásának, és a fegyelmi tanács a kizárás végrehajtását elrendelheti. Más fegyelmi büntetés végrehajtása felfüggesztésének ideje alatt elkövetett újabb fegyelmi vétség miatt jogerősen kiszabott újabb fegyelmi büntetés esetén a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani.
- [43] Az elsőfokú szerv határozatában kifejtette, hogy a kiszabott kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását az Üttv. 40. § (2) bekezdését alkalmazva rendelte el. Ez a jogszabályhely kógens rendelkezést határoz meg, amikor kimondja, hogy ha a felfüggesztés ideje alatt elkövetett újabb fegyelmi vétség miatt az ügyvéddel szemben jogerősen újabb fegyelmi büntetést szabtak ki, a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani.

- [44] Az alperes határozatát már az Üttv. hatálybalépését követően hozta meg, ezért a fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztése körében már az Üttv. 111. § (2) bekezdése volt az irányadó. Ezen jogszabályhely 2. mondatában a „elrendelheti” kifejezést rögzíti a kizárás végrehajtása tekintetében, így mérlegelési jogkört biztosít a fegyelmi tanács eljárása során.
- [45] A mérlegelés szempontjait a 111. § nem határozza meg, ebben a körben a Kúria megítélése szerint az Üttv. 109. § (1) bekezdése a mérlegelési szempontok nem irányadók, mert azok nem a 111. §-ra vonatkoznak, hanem a fegyelmi büntetés kiszabására. Erre tekintettel a fellebbezéssel támadott ítélet nem sérti az Üttv. 109. § (1) bekezdését.
- [46] Az alperes határozata 9. oldalán felhívja az Üttv. 111. § (2) bekezdését, továbbá a Szabályzat 26.5. pontjának előírására hivatkozva az Üttv. 111. § (2) bekezdéséhez kapcsolódóan két súlyosító körülményt értékelt a felperes terhére. Egyfelől azt, hogy a fegyelmi vétséget a korábban kiszabott fegyelmi büntetés hatálya alatt követte el, másfelől korábban már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták el.
- [47] A fellebbviteli bíróság szerint az alperes az Üttv. 111. § (2) bekezdésében írt mérlegelési kötelezettségének határozatában eleget tett. Ezt meghaladóan a Kúria szerint az alperesi mérlegelés ok- és jogszerű volt, a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelése jogszabálysértéstől mentesen történt.
- [48] Az alperesi határozat a felperes álláspontjával szemben nem sértette a Szabályzat 27.6. b), d), e) és h) pontjait, az ezen pontokban foglaltakat a határozat tartalmazza.
- [49] A kereset törvényszék általi elutasítása a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnan jogszerű, a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontját nem kellett alkalmazni, mert az alperesi eljárás nem volt jogszabálysértő.
- [50] A Kúria a támadott ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [51] *Az Üttv. 111. § (2) bekezdése a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelése vonatkozásában mérlegelési jogkört biztosít. A mérlegelés szempontjait a 111. § nem határozza meg, ebben a körben az Üttv. 109. § (1) bekezdésében írt mérlegelési szempontok nem irányadók.*

Záró rész

- [52] A fellebbezést a Kúria a Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [53] Az alperes költségjegyzéket nem terjesztett elő, így részére a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezési költség nem állapítható meg.
- [54] A pervesztes felperes köteles a feljegyzett fellebbezési illetéket megfizetni az államnak felhívásra.
- [55] Az ítélettel szembeni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. október 28.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vítál-Eigner Beáta s.k. bíró